

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D., a. s., A.**, IČO: X., proti žalovanému: **S. P. P. štátny podnik v likvidácii, S.**, IČO: X., o zaplatenie 1 285,47 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 18Cb 162/1997, o dovolaní spoločnosti **S. P. P., a. s., S.**, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou G., M., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2012, č. k. 3Cob 362/2011-77, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III unesením č. k. 18Cb 162/1997-50 z 23. 06. 2011, pripustil, aby do konania ako ďalší účastník na stranu žalovaného, ako žalovaný v 2. rade, vstúpila spoločnosť: **S. P. P., a. s., S.**, IČO: X. Ďalším výrokom konanie v časti istiny 198,67 eur zastavil a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 5,20 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa podľa § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh žalobcu pripustil, aby do konania na stranu žalovaného vstúpila ako žalovaný 2/ spoločnosť **S. P. P., a. s., B.**

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3Cob 362/2011-77 z 27. 06. 2012 na odvolanie spoločnosti **S. P. P., a. s., B.**, uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa pripustenia vstupu ďalšieho účastníka na strane žalovaného, potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z ustanovenia § 92 ods. 1 O. s. p. nepochybne vyplýva, že ak má do konania prístupujúci účastník vystupovať na strane žalovaného, jeho súhlas nie je potrebný, nakoľko rozsah účastníkov určuje výlučne žalobca. S dôvodmi, ktoré uvádza odvolateľ, a ktoré sa týkajú opodstatnenosti žaloby vo vzťahu k žalovanému 1/ sa bude musieť súd vysporiadať pri prejednaní veci samej. Ani prípadná nedôvodnosť žaloby voči žalovanému 1/ nie je podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z § 92 ods. 1 O. s. p., dôvodom brániacim, aby bolo na stranu žalovaného pripustený vstup ďalšieho účastníka. K záveru, voči ktorému zo žalovaných je žaloba podaná skutočne dôvodne, môže súd dospieť až na základe vykonaného dokazovania.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 17. 08. 2012.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie spoločnosť S. P. P., a. s. - žalovaný 2/ (ďalej len dovolateľ) s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolateľ poukázal na svoje odvolanie z 10. 08. 2011, ktoré podal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Uviedol, že na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného nie sú splnené zákonné predpoklady. Na žalovaného 2/ prešli záväzky žalovaného 1/, vrátane záväzkov voči žalobcovi už v roku 1995, pričom táto skutočnosť bola žalobcovi známa najneskôr od mája 1996, čo jednoznačne preukazuje listina, založená v súdnom spise (č. I. 11), ktorú súdu predložil žalobca. Napriek tomu však žalobca 14. 07. 1997 podal na Okresnom súde Bratislava III žalobu v tejto veci proti žalovanému 1/ - štátnemu podniku, a teda žalobu podal voči pasívne vecne nelegitimovanému subjektu. Dovolateľ ďalej uviedol, že v zmysle ustálenej právnej teórie vstúpenie ďalšieho účastníka do konania podľa ustanovenia § 92 ods. 1 O. s. p. rieši situáciu, kedy účastník konania síce sám legitimovaný nie je, ale v spojení s ďalšími subjektmi áno, pretože hmotné právo alebo povinnosť, o ktorej sa rozhoduje, mu prislúcha len v spojení s týmito ďalšími subjektmi. Tento inštitút teda rieši situáciu, kedy nedostatok vecnej legitimácie možno odstrániť tým, že do konania vstúpia ďalšie subjekty, v spojení s ktorými bude doterajší účastník vecne legitimovaný. V tomto konaní však žalovaný 1/ nie je pasívne vecne legitimovaný ani sám a ani v spojení so žiadnym ďalším subjektom. S ohľadom na skutočnosť, že nedostatok pasívnej vecnej legitimácie na strane žalovaného 1/ existuje už od začiatku tohto konania, je teda tento nedostatok

možné odstrániť len prostredníctvom inštitútu zámény účastníkov konania podľa ustanovenia § 92 ods. 4 O. s. p. Tento záver vyplýva aj z odbornej literatúry a judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky. Dovolateľ má za to, že tým, že súd pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania v zmysle ustanovenia § 92 ods. 1 O. s. p., hoci sa v danej situácii mala aplikovať zámena účastníkov konania podľa ustanovenia § 92 ods. 4 O. s. p., prvostupňový súd, ako aj odvolací súd napadnutým rozhodnutím odoprel žalovanému 1/ možnosť vyjadriť sa, či so vstupom žalovaného 2/ do konania súhlasí, a teda bola žalovanému 1/ odopretá možnosť konať pred súdom v rozsahu podľa ustanovenia § 92 ods. 4 O. s. p. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky v zmysle platí, že súd nemôže pripustiť vstup ďalšieho účastníka do konania podľa ustanovenia § 92 ods. 1 O. s. p., ak pre takýto postup nie sú splnené predpoklady, najmä ak ide o postup zjavne procesne nevhodný, alebo ak je zrejmé, že doterajší účastník konania nebol vecne legitimovaný už v čase začatia konania a že návrhom na vstup ďalšieho účastníka do konania sa obchádza inštitút zámény účastníkov konania. Dovolateľ namietal, že odvolací súd rozhodnutie o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania riadne neodôvodnil, a vôbec sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného 2/, v zmysle ktorej by bolo správnym postupom v tejto veci rozhodnutie o zámene účastníkov podľa ustanovenia § 92 ods. 4 O. s. p. Navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie dovolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p.

dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania, ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a tieto nezistil ani dovolací súd.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa dovolateľa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a nevysporiadal sa s argumentmi uvedenými v odvolaní.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie, ktorým súd prvého stupňa v zmysle § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh žalobcu pripustil vstup ďalšieho účastníka – dovolateľa do konania na strane žalovaného. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd reagoval na námietky pristupujúceho účastníka konania tak, že jeho súhlas nie je potrebný a rozsah účastníkov určuje výlučne žalobca.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 veta prvá O. s. p., v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a vecí, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd stručne a výstižne vysvetlí, prečo považuje právny názor súdu prvého stupňa, vyjadrený v rozhodnutí o návrhu žalobcu na pribratie ďalšieho účastníka na strane žalovaného, za správny a nesúhlasí s názorom pristupujúceho účastníka, že v danej veci mal postupovať podľa § 92 ods. 4 O. s. p. Pokiaľ odôvodnenie odvolacieho súdu neobsahovalo názor na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky uvádzanú odvolateľom, nemožno dospieť k záveru, že odôvodnenie nemá náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. a v dôsledku nedostatočného odôvodnenia bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolanie v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. nie je preto opodstatnené.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. decembra 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová